

[Leif Hermann]

Det er naturligvis en afvejning, hvorvidt man vil have en detaljeringsgrad i lovgivningen, således at forbrugerne et enkelt sted kan finde ud af, hvordan deres retsstilling er, eller hvorvidt forbrugerne fra 3-4 steder i lovgivningen skal sammenstykke oplysninger om deres retstilstand. Det er baggrunden for detaljeringsgraden i det forslag, socialistisk folkeparti har fremsat, i og for sig ingen anden.

Dertil kommer naturligvis, at det kan være praktisk for det organ, der skal administrere lovgivningen, at de regler, folketinget har fastlagt, er præcise og rimeligt entydige, således at vi ikke senere skal have en lang række administrative forskrifter, der er baseret på arbejdet i ministeriet.

Lad mig til sidst sige, at når vi har gjort det, at vi har ønsket landsdækkende kortlagt ind under post- og telegrafvæsenet, så har det, som det fremgår af bemærkningerne, ikke kun noget at gøre med, at vi finder, det er væsentligt, at den slags ting foregår i offentlig regie. Som fru Aase Olesen var inde på, ligner dette efterhånden pengeudstedelse, og pengeinstitutternes mening er da også, at de skal nå op på at klare rundt regnet en tredjedel af de betalingstransaktioner, der er tale om i dette land, ved hjælp af Dankortet. Det har også noget at gøre med, at vi bringer kortene ind under lov om offentlige myndigheders registre, som trods alt, når vi taler om registrering, er væsentlig bedre end lov om private registre.

Industriministeren (Stetter):

Det er et vigtigt princip, om vi skal have en detaljeret lovgivning, f.eks. det konkrete lovforslag, vi taler om her, nemlig lov om betalingskort m.v. Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at det mest hensigtsmæssige er, at befolkningen kan finde reglerne ét sted.

Hvis det f.eks. drejer sig om registerbestemmelser, skal de findes i lov om registre. Hvis vi derimod nu laver enkelte særregler i lov om betalingskort, så skal befolkningen i virkeligheden søge 2 steder, nemlig i lov om registre og i lov om betalingskort. Det er det, jeg søger at undgå, og derfor er jeg enig i præmisserne i hr. Leif Hermanns indlæg, men ikke i konklusionen. Der vender man det pludselig om. Hensigten er netop, at det skal være nemt for publikum, og derfor skal

man f.eks. finde bestemmelser om registre i registerloven, om kredit i kreditkøbsloven osv. Vi skal ikke optage særbestemmelser i en lang række detaillove.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg må åbenbart have udtrykt mig uklart, da jeg før talte om det at have bestemmelserne stående i speciallovgivning i stedet for at have det stående flere steder i en generel lovgivning.

Det almindelige juridiske fortolkningsprincip, at en speciallov går forud for en generel lovgivningsbestemmelse, gælder naturligvis også i dette tilfælde, og det har mig bekendt ikke tidligere voldt vanskeligheder. De registerbestemmelser, der står i vores forslags kapitel 7, er naturligvis specialbestemmelser i forhold til de registerbestemmelser, der står i lov om private registre og lov om offentlige myndigheders registre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om anvendelsen af visse af De europæiske Fællesskabers retsakter om ind- og udførsel af varer.

(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Forud for Danmarks indtræden i fællesmarkedet den 1. januar 1973 blev der gen-